

Obala

Naslov v originalu: »Waterfront«. Scenarij: John Brophy. Režija: Michael Anderson. Glasba: Muir Mathieson. V glavnih vlogah: Robert Newton, Cathleen Harrison in Susan Shaw. Proizvodnja: J. Arthur Rank.

Kakor smo imeli nekaj časa sem priložnost gledati vrsto podpovprečnih filmov, ki niso imeli drugega razloga svojnemu nastanku kot zaslužkarstvo, tako je sedaj na naša filmska platna serija dobrih, da prav dobrih filmov, za katere mi je samo žal, da bodo šli skozi naše kinodvorane prav ob »pasjih dneh«, ko je mrtva sezona. Svoje čase sem bil ob tem času navajen gledati slabšo filmsko robo, v kolikor niso vrtili samo repriznih filmov. Kakšni razlogi določajo dandanes takšno zaporedje kakor je, si ne morem misliti in razložiti. Zdi se mi le, da bom gledal prav v poletni vročini najboljše filme letošnje sezone!

Med take boljše filme spada tudi angleški film »Obala«, o katerem bomo spregovorili danes. Film obravnava snov, ki nam je časovno še dokaj blizu, saj se dogaja osrednje zgodbe ob času velike gospodarske krize v tridesetih letih. Okolje, proletarski življenj liverpoolske luke, nam je sicer malce tuje, vendar pa ni eksotično in romantično. Problematika, ki je zastavljena v filmu, pa je vsaj nam starejšim, ki smo na lastni koži občutili brezposelnost velike gospodarske krize, hudo živa in zato blizu. Res je, da je rešena v filmu z močno roman-

tičnim in nepripravljenim, stvarno ne-verjetnim obratom, toda to filmu odpustimo, ker je sicer slika ljudi, ki so v filmu prikazani in njihova skromna veselja ter sicer vsakdanje, zato pa tembolj boleče tragedije tem verneje, tem bolj občuteno prikazana.

Zgodba sama je dokaj preprosta. Lahkomiselni mornar zapusti ženo z dvema hčerama in tretjim otrokom, ki je na poti. Mati se sama pretoči skozi štirinajst let samote ter vzredi hčerki do kruha, sina pa do gimnazije. Materino žrtev občuti samo starejša hči in iz tega se ji razvije strastno sovraštvo do očeta, ker vidi v njem povzročitelja vsega gorja. Dekle se spozna z ladijskim strojnikom. Ko premaga zadržke, ki jih zbudi v spominu na očeta njegova poklicna vdanost, vzljubi in mu ostane ob strani, ko zgubi službo tik pred poroko in je dolga leta brezposeln, kljub posmehu mlajše sestre, ki računa na dobro partijo. V tem se vrne v Liverpool po-tepeni mornar — njen oče, — ki zaradi maščevalnosti strojnika na ladji izgubi službo in se spomni žene, katero je pred leti zapustil. Doma se srečata s hčerjo, ki ga, želeč ohraniti materi mir, vrže na cesto. Pijani oče v pretepu ubije svojega sovražnika strojnika. Službo ubitega dobi ženo ubijalčeve hčere. Tako je oče nehoti s svojim zločinom storil nekaj dobrega prav tistemu svojemu otroku, ki je zaradi njegove brezbriznosti največ trpel.

Najbolj štejem filmu v dobro, da se je kljub zapeljivim priložnostim ognil raznim sentimentalnim in da le ostal tudi v najčustvenejših situacijah in situacijah zadržan in skoraj povsem stvaren.